Р Е Ш Е Н И Е
№ 3390

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Я.Костов, като разгледа дело номер **8424** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Р., срещу решение от 27.05.2013г., постановено от Софийски районен съд, НО, 5-ти състав по НАХД № 906/2013 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 905/30.10.2012г., издадено от началника на митница Столична, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание чл. 108а, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) за нарушение на чл. 100а, ал. 1 от ЗАДС и са отнети в полза на държавата 1811 кутии цигари и два пакета тютюн на основание чл. 124 във вр. чл. 108а ЗАДС.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че обжалваното решение е неправилно, тъй като съдът не е преценил адекватно фактическата обстановка, предвид обстоятелството, че цигарите били складирани само до излизане на разрешението на търговеца. Иска се от съда да отмени обжалваното решение, както и потвърденото с него НП.

Ответната страна - митница Столична, чрез процесуалния си представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.
Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.
Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, районният съд е приел за установена фактическата обстановка, така както е възприета с АУАН. Приел е, че на 02.02.2012г. служители на Митница Столична извършили проверка в магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], при която установили, че в търговския обект се съхраняват тютюневи изделия – 1 811 бр. кутии цигари и 2 пакета тютюн, всичките облепени с валиден български акцизен бандерол. При проверката не било представено разрешение за търговия с тютюневи изделия, дори след проверката по повод подадена от дружеството – касатор заявление за издаване на разрешение за търговия с тютюневи изделия от 26.01.2012г. на дружеството било издадено Решение за отказ аз издаване на исканото разрешение № А 47-0058/28.02.2012г.
СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 100а, ал. 1 от ЗАДС, който забранява продажбата, съхранението и предлагането на тютюневи изделия от търговци, които не притежават разрешение за продажба на тютюневи изделия. Извършването на нарушението е доказано с представените пред СРС писмени и гласни доказателства и по същество не се оспорва от касатора. Безспорно е обстоятелството, че наказаното лице е търговец, който в стопанисван от него обект е съхранявал тютютневи изделия, без да притежава разрешение за това.
Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Мотивите на районния съд във връзка с възраженията на касатора за допуснати нарушения при съставяне на АУАН са правилни и законосъобразни, и напълно се споделят от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат повтаряни.
Настоящата инстанция не споделя и наведените от касатора доводи за маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН, поради липса на щети за фиска.
Съгласно чл. 9, ал. 2 от НК приложим съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН не е престъпно деянието, което макар формално и да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление поради своята малозначителност не е обществеоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. В чл. 93, т. 9 от НК се съдържа легално определение на понятието "маловажен случай" - този, при който извършеното престъпление /в случая административно нарушение/ с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

В случая деянието, обявено от чл. 108а ЗАДС за наказуемо е съхраняването, предлагането или продаването в търговски складове или обекти тютюневи изделия в нарушение на чл. 100а от с.з. Деянието не е резултатно за да имат значение липсата или незначителността на вредните последици. Достатъчно е наличието на действие по съхраняването на тютюневи изделия , дори не и продажбата им, за да възникне административно-наказателна отговорност. Няма никакво значение дали данъчния субект е нанесъл вреди на фиска и в какъв размер. Съхраняването, предлагането или продаването в търговски складове или обекти тютюневи изделия в нарушение на чл. 100а от с.з е деянието, което води до налагане на санкция. В случая законодателят е предвидил изключително широк диапазон на възможната санкция, от 2 000 лв. до 5 000 лв. за ЮЛ, даващ възможност за индивидуализация на конкретното наказание в зависимост от конкретните обстоятелства за всеки отделен случай.
Предвид изложеното съдът намира, че не са налице сочените в жалбата касационни основания. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното Административен съд София – град, V—ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.05.2013г., постановено от Софийски районен съд, НО, 5-ти състав по НАХД № 906/2013 г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.